

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 53.953/1
van 29 oktober 2013

over

een voorontwerp van decreet 'betreffende de landinrichting'

Op 26 juli 2013 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur verzocht binnen een termijn van dertig dagen, verlengd tot 25 oktober 2013, een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet ‘betreffende de landinrichting’.

Het voorontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 3 oktober 2013. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Wouter PAS, staatsraden, Marc RIGAUX en Michel TISON, assessoren, en Marleen VERSCHRAEGHEN, toegevoegd griffier.

Het verslag is uitgebracht door Dries VAN EECKHOUTTE, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 29 oktober 2013.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond¹, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

2. Luidens de memorie van toelichting heeft het voorontwerp van decreet tot doel een aantal breed inzetbare instrumenten aan te bieden teneinde oplossingen op maat aan te reiken voor projecten inzake de inrichting van de beschikbare ruimte in Vlaanderen. Die instrumenten hebben betrekking op inrichting, beheer, grondverwerving, grondbiliteit en flankerend beleid, en kunnen op maat en in onderlinge samenhang worden ingezet ter realisatie van een breed scala aan plannen en projecten die bijdragen aan het behoud en de ontwikkeling van de ruimte.

VORMVEREISTEN

3. Overeenkomstig artikel 108, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (hierna: VWEU) dient de Europese Commissie van elk voornemen tot invoering of wijziging van steunmaatregelen tijdig op de hoogte te worden gebracht. Gevraagd of het thans voorliggende voorontwerp al werd aangemeld bij de Europese Commissie in het kader van de Europese staatssteunregeling, antwoordde de gemachtigde:

“Het voorontwerp van decreet werd niet aangemeld bij de Europese Commissie (in het kader van de staatssteunregeling). Waar nodig zal een aanmelding gebeuren, zoals bij de vergoedingen vrijwillige bedrijfsverplaatsing, bedrijfsstopzetting en bedrijfsreconversie op basis van het Besluit Vlaamse Regering. Voor wat betreft de beheersovereenkomsten en de dienstenvergoeding is het de bedoeling dat er gebruik gemaakt kan worden van een catalogus. Deze catalogus zal op Vlaams niveau worden aangemaakt en zal in zijn geheel worden aangemeld [bij] de Europese Commissie. De vergoeding voor waardeverlies van gronden dient niet aangemeld te worden bij de Europese Commissie omdat het hier een schadevergoeding betreft.”

De Raad van State, afdeling Wetgeving, wenst er niettemin op te wijzen dat maatregelen die als staatssteun kunnen worden gekwalificeerd, niet ten uitvoer mogen worden gelegd zolang de aanmeldingsprocedure niet tot een eindbeslissing heeft geleid (artikel 108, lid 3, VWEU). Het miskennen van de aanmeldingsverplichting heeft overigens de onwettigheid van de betrokken staatssteun tot gevolg, zelfs al zou die *in se* verenigbaar met het unierecht kunnen worden verklaard, alsook, in beginsel, de verplichting tot terugvordering van de onrechtmatig toegekende steun.²

¹ Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder “rechtsgrond” de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

² Zie bijv. HvJ 8 december 2011, C-275/10, *Residex Capital IV CV*.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Voorafgaande opmerking

4. Naar aanleiding van het onderzoek van het voorliggende ontwerp werden door de gemachtigde een aantal wijzigingen aan de oorspronkelijke regeling voorgesteld, welke hoofdzakelijk van formele aard dan wel inhoudelijk van ondergeschikt belang zijn. Het gaat meer bepaald om de volgende wijzigingen:

- a) in artikel 1.1.4, § 1, tweede lid, worden de woorden “[d]e instrumenten” vervangen door “[d]eze instrumenten”;
- b) in artikel 2.1.1, eerste lid, wordt de zinsnede “vermeld in artikel 3.3.7 tot en met 3.3.9” aangevuld met de woorden “en artikel 4.2.7”;
- c) een gelijkaardige regeling als voorzien in artikel 2.1.10, tweede lid, van het ontwerp zal worden voorzien in artikel 2.1.7;
- d) in artikel 2.1.12 wordt de zinsnede “vermeld in artikel 3.3.7 tot en met 3.3.9” aangevuld met de woorden “en artikel 4.2.7”;
- e) in artikel 2.1.13, eerste lid, worden de woorden “bij uittreksel” geschrapt;
- f) in artikel 2.1.17, wordt het woord “belanghebbenden” vervangen door het woord “partijen”;
- g) in artikel 2.1.23 wordt in dezelfde regeling voorzien als die in artikel 2.1.54, tweede lid;
- h) in artikel 2.1.30, tweede lid, worden de woorden “zoveel mogelijk” geschrapt;
- i) in artikel 2.1.32, § 2, tweede lid, wordt de zinsnede “roept de landcommissie de belanghebbende op en doet zodanige voorstellen dat ze ermee kunnen instemmen” vervangen door de zinsnede “roept de landcommissie de betrokken eigenaars en pachters op en zoekt mee naar een oplossing waarmee de betrokken eigenaars en pachters kunnen instemmen”;
- j) in artikel 2.1.56, eerste lid, worden de woorden “dezelfde teelten” vervangen door de woorden “hetzelfde gebruik”;
- k) in artikel 2.1.65, § 2, 6°, worden de woorden “de eigenaars, vruchtgebruikers en de gebruikers en” geschrapt;
- l) in artikel 2.1.66 wordt bepaald dat de artikelen 2.1.50 tot 2.1.52 van toepassing zijn op de herverkavelingsakte;
- m) in artikel 2.1.69, 1°, wordt het woord “rechtstreeks” ingevoegd tussen de woorden “belemmert” en “de realisatie”;
- n) in artikel 2.1.72, tweede lid, wordt de verwijzing naar artikel 2.1.69 aangevuld met een verwijzing naar de artikelen 2.1.70 en 2.1.71;

- o) in artikel 2.2.2, § 3, worden de woorden “en de financiering” en de zinsnede “, alsook voor de vergoeding van de leden van de landcommissie” geschrapt;
- p) in artikel 3.1.1, tweede lid, eerste zin, wordt het woord “participatieve,” ingevoegd voor de woorden “geïntegreerde en gebiedsgerichte aanpak”;
- q) artikel 3.2.1, derde lid, wordt geschrapt;
- r) in artikel 3.3.3, eerste lid, worden de woorden “waarvan het agentschap de aanbestedende overheid is” geschrapt;
- s) artikel 3.3.5, tweede lid, wordt geschrapt;
- t) in artikel 7.5.4, ontworpen artikel 161, punt 17°, van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten, wordt een verwijzing naar de akte van herverkaveling uit kracht van wet met planologische ruil als vermeld in artikel 2.1.66 toegevoegd.

Met die voorstellen kan worden ingestemd. De afdeling Wetgeving heeft haar onderzoek uitgevoerd, rekening houdende met deze wijzigingen.

Algemene opmerkingen

5. Het ontwerp bevat tal van bepalingen waarin wordt voorzien in het overmaken van persoonsgegevens aan de administratie of de landcommissie. Daarbij mag evenwel niet uit het oog worden verloren dat persoonsgegevens onder de bescherming van het recht op privéleven vallen, zoals onder meer vervat in artikel 22 van de Grondwet. Die grondwetsbepaling houdt een legaliteitsbeginsel in: elke overheidsinmenging in het recht op eerbiediging van het privéleven en het gezinsleven dient te worden voorgeschreven door een voldoende precieze decretale bepaling, die daarenboven moet beantwoorden aan een dwingende maatschappelijke behoefte en evenredig moet zijn met de daarin nagestreefde wettige doelstelling.³

Die bescherming vindt onder meer uitdrukking in artikel 5 van de wet van 8 december 1992 ‘tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens’, dat bepaalt dat de verwerking van persoonsgegevens slechts mogelijk is mits toestemming van de betrokkene of indien deze “noodzakelijk” is in welbepaald omschreven gevallen, zoals onder meer voor de vervulling van een taak van openbaar belang.

Het ontwerp beantwoordt hier niet volkomen aan, doordat het voorziet in een verplichting voor particulieren en administratieve overheden tot overdracht van gegevens die “nuttig” kunnen zijn, of die de landcommissie “nuttig” acht (artikelen 2.1.54, 2.2.5 en 3.3.4 van het ontwerp). Voor zover het daarbij gaat om persoonsgegevens dient het nuttigheidscriterium dat in deze bepalingen wordt gehanteerd te worden vervangen door het criterium dat de verwerking van bedoelde persoonsgegevens “noodzakelijk” moet zijn voor de uitvoering van de “opdrachten die door het decreet worden opgedragen” aan de landcommissies (artikelen 2.1.54 en 2.2.5) of het agentschap (artikel 3.3.4).

³ GwH 18 maart 2010, nr. 29/2010, B.10.1.

Om in overeenstemming te zijn met het legaliteitsbeginsel dat uit artikel 22 van de Grondwet voortvloeit, moet in de artikelen 2.1.54, 2.2.5 en 3.3.4 van het ontwerp, voor zover daarin ook persoonsgegevens worden bedoeld,⁴ worden aangegeven welke persoonsgegevens precies worden bedoeld.

Tot slot zou het aanbeveling verdienen om over de voornoemde bepalingen met toepassing van artikel 29 van de wet van 8 december 1992 het advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer in te winnen.

6. Verschillende bepalingen van het ontwerp bevatten een delegatie aan de Vlaamse Regering om de decretaal vastgestelde regeling nader uit te voeren.

Overeenkomstig de beginselen die de verhouding regelen tussen de decreetgever en de uitvoerende macht, moeten de essentiële beleidskeuzes door de decreetgever worden vastgesteld, maar mag de nadere uitwerking ervan aan de uitvoerende macht worden overgelaten. Een aantal bepalingen van het ontwerp zijn in dat opzicht evenwel problematisch.

6.1. In artikel 2.1.2 van het ontwerp wordt de Vlaamse Regering gemachtigd om te bepalen welke inrichtingswerken uit kracht van wet kunnen worden georganiseerd. Overeenkomstig artikel 2.1.1, tweede lid, van het voorontwerp zijn “inrichtingswerken uit kracht van wet” deze “die uitgevoerd kunnen worden zonder instemming van degene die persoonlijke of zakelijke rechten heeft op het terrein en die gedoogd moeten worden”. Het ontwerp moet op zijn minst bepalen welke soorten inrichtingswerken uit kracht van wet kunnen worden opgelegd.

6.2. In artikel 2.1.3 van het ontwerp wordt de Vlaamse Regering opgedragen om de nadere regels vast te stellen voor de procedure voor het vestigen en de beschrijving van erfdienstbaarheden tot openbaar nut, alsook voor de tegenstelbaarheid aan derden en voor de vergoedingen ter schadeloosstelling. Ook wat deze aangelegenheden betreft dienen de essentiële elementen van de regeling daarvan door de decreetgever zelf te worden vastgesteld en kan aan de Vlaamse Regering slechts de nadere uitwerking ervan worden gedelegeerd.

6.3. Uit het gegeven dat de essentiële elementen van de mogelijke schadeloosstelling door de decreetgever zelf dienen te worden bepaald, volgt eveneens dat de decreetgever in artikel 2.1.4 van het ontwerp zelf zal dienen aan te geven in welke gevallen al dan niet een schadeloosstelling verschuldigd is⁵ en, in artikel 2.1.5 van het ontwerp, op welke wijze het waardeverlies wordt bepaald en aan welke begunstigden een vergoeding wordt toegekend⁶.

6.4. In artikel 2.1.11 van het ontwerp wordt de Vlaamse Regering gemachtigd om onder meer de voorwaarden te bepalen voor het uitbetalen van een dienstenvergoeding alsook de regels voor de berekening ervan. Die machtiging is eveneens te ruim. De essentiële elementen van de beoogde regeling dienen door de decreetgever zelf te worden vastgesteld.

⁴ Wat in elk geval geldt voor artikel 2.1.54.

⁵ Bijgevolg kan dit niet zonder meer aan de landcommissies worden gedelegeerd, zoals bepaald in artikel 2.1.4 van het ontwerp (“... kan de landcommissie een vergoeding vaststellen...”).

⁶ Dit kan dus niet zonder meer aan de Vlaamse Regering worden gedelegeerd, zoals in artikel 2.1.5 van het ontwerp het geval is.

7. Uit de tekst van het ontwerp blijkt dat de term “openbaar onderzoek” in het ontwerp in verschillende betekenissen wordt gehanteerd.

Zo blijkt bijvoorbeeld uit de tekst van de artikelen 2.1.39, § 1, en 2.1.40 dat het erin geregelde onderzoek niet “openbaar” is in de gangbare betekenis van het woord, maar enkel rechthebbenden viseert.

De gemachtigde bevestigt dat de term openbaar onderzoek in het voorontwerp in twee verschillende betekenissen wordt gebruikt:

“In geval ‘herverkaveling uit kracht van wet’ zal worden toegepast, wordt een openbaar onderzoek georganiseerd over het landinrichtingsplan of de inrichtingsnota. Dit wordt verder geregeld in het besluit van de Vlaamse Regering dat uitvoering geeft aan voorliggend decreet. Tijdens dat openbaar onderzoek kan iedereen opmerkingen of bezwaren formuleren.

De openbare neerlegging bedoeld in artikel 2.1.39 wordt enkel georganiseerd voor alle betrokken eigenaars en gebruikers uit het blok (geheel van goederen betrokken bij de herverkaveling). Het ruilen van eigendom en gebruik is immers iets wat hen alleen aanbelangt.”

Het verdient aanbeveling om voor het onderzoek dat beperkt is tot rechthebbenden een andere terminologie te hanteren (bijvoorbeeld: “raadpleging van rechthebbenden”).

8. Voor de toepassing van het thans voorliggende ontwerp zullen nog verschillende uitvoeringsregelingen moeten worden aangenomen. De draagwijdte van sommige in het ontwerp opgenomen maatregelen is thans dan ook moeilijk in te schatten. Bij het aannemen van de uitvoeringsregelingen zal er over moeten worden gewaakt dat de eigendomsbeperkende maatregelen die er desgevallend in voorkomen evenredig zijn met de door de decreetgever nagestreefde doelstelling van algemeen belang en dat hierdoor niet aan een bepaalde categorie van particulieren lasten worden opgelegd die groter zijn dan die welke een persoon in het algemeen belang moet dragen.⁷

Artikelsgewijze opmerkingen

Artikel 1.1.4

9. Met betrekking tot de in artikel 1.1.4 van het ontwerp opgenomen delegatie aan de Vlaamse Regering, dient voor ogen te worden gehouden dat bij de uitvoering daarvan niet kan worden afgeweken van het decretaal bepaalde toepassingsgebied van de instrumenten vermeld in deel 2 van het ontwerp en van het toepassingsgebied van andere instrumenten voor inrichting, verwerving of beheer.

⁷ Zie in dat verband GwH 19 april 2012, nr. 55/2012, B.3.2: “Krachtens het beginsel van de gelijkheid van de burgers voor de openbare lasten kan de overheid evenwel niet zonder vergoeding lasten opleggen die groter zijn dan die welke een persoon in het algemeen belang moet dragen.

Uit dat beginsel vloeit voort dat de onevenredig nadelige - dit zijn de buiten het normale maatschappelijke risico of het normale bedrijfsrisico vallende en op een beperkte groep van burgers of instellingen drukkende - gevolgen van een op zichzelf rechtmatige overheidsdaad, zoals het opleggen van een erfdienstbaarheid van openbaar nut, niet ten laste van de getroffen behoren te komen, maar gelijkelijk over de gemeenschap dienen te worden verdeeld.”

10. Ter wille van de duidelijkheid kan aan het einde van artikel 1.1.4, § 2, van het ontwerp worden geschreven “... en andere instrumenten voor inrichting, verwerving of beheer bedoeld in de Vlaamse regelgeving”.

Artikel 1.2.1

11. In artikel 1.2.1, eerste lid, van het ontwerp wordt bepaald dat de Vlaamse Regering de nadere regels vaststelt voor de betaling van werkingsmiddelen aan het agentschap voor wat haar taken betreft ingevolge de uitvoering van het decreet.⁸

Door de auditeur-verslaggever om nadere toelichting gevraagd over wat wordt verstaan onder de betaling van werkingsmiddelen, heeft de gemachtigde het volgende geantwoord:

“Vergoeding aan kostprijs (personeel en overhead) die de administratieve overheid moet betalen aan het agentschap voor de geleverde dienst”,

en

“Het betreft de taken die het agentschap uitoefent ter voorbereiding of ter uitvoering van:

- een landinrichtingsplan voor zover de taken gericht zijn op de realisatie van doelstellingen die betrekking hebben op bevoegdheden die niet zijn toegewezen aan de minister,
- een inrichtingsnota,
- of een beheervisie.”

Gelet op deze toelichting, verdient het aanbeveling om in het ontwerp een definitie van “werkingsmiddelen” op te nemen.

Artikel 2.1.28

12. Aan het einde van artikel 2.1.28, zesde lid, dient het woord “behoren” te worden toegevoegd.

Artikel 2.1.29

13. Artikel 2.1.29 van het ontwerp bepaalt dat in het kader van een herverkaveling uit kracht van wet de over- en onderbedeling van gronden aan een eigenaar of een vruchtgebruiker een door de Vlaamse Regering vastgesteld percentage niet mag overschrijden, tenzij na toestemming van de eigenaar of de vruchtgebruiker. Hierover om nadere toelichting gevraagd door de auditeur-verslaggever, antwoordde de gemachtigde:

⁸ In andere bepalingen van het ontwerp is sprake van werkingsmiddelen die het agentschap aanrekent voor onder meer het uitvoeren van taken waarin het optreedt voor een andere administratieve overheid (zie de artikelen 2.1.7, 2.1.10, 2.1.68, 4.2.8 en 7.1.3).

“Het vaststellen van een bepaald percentage van onderbedeling zonder toestemming van de eigenaar beoogt de bescherming van de eigendom. Door dit percentage vast te stellen en eveneens de bepaling uit lid 1 in beschouwing te nemen, wordt belet dat het instrument ‘herverkaveling uit kracht van wet’ als een instrument voor onteigening zou kunnen worden gebruikt, wat niet de bedoeling is. Voor deze onderbedeling wordt de eigenaar of vruchtgebruiker vergoed (artikel 2.1.29, tweede lid).”

Aangezien door het vaststellen van het percentage van onderbedeling - weliswaar op onrechtstreekse wijze - het toepassingsgebied van het instrument van de onteigening wordt bepaald, dient in het licht van het legaliteitsbeginsel vervat in artikel 16 van de Grondwet, dit percentage van onderbedeling in het decreet zelf te worden bepaald. In de memorie van toelichting dient vervolgens te worden aangegeven waarom het vastgestelde percentage, en bijgevolg de afbakening tussen het instrument van de herverkaveling en dat van de onteigening, in overeenstemming is met het evenredigheidsbeginsel.

Artikel 2.1.36

14. Ter wille van de duidelijkheid wordt voor artikel 2.1.36, eerste lid, van het ontwerp de volgende redactie ter overweging gegeven:

“Het jachtrecht blijft ter plaatse en gaat bij de herverkaveling niet over op het nieuwe perceel. De nieuwe eigenaar van een perceel treedt in de rechten en verplichtingen van de oude eigenaar.”

15. Om nadere toelichting verzocht over de bekendmaking van de in artikel 2.1.36, derde lid, van het ontwerp bedoelde goedkeuring van het landinrichtingsplan of het project, plan of programma, antwoordde de gemachtigde:

“Het is inderdaad aangewezen om zowel het landinrichtingsplan of inrichtingsnota bekend te maken, zeker in de gevallen waar ‘herverkaveling uit kracht van wet al dan niet met planologische ruil’, ‘inrichtingswerken uit kracht van wet en erfdienstbaarheden voor openbaar nut’ zullen worden toegepast. Dit wordt verder geregeld in het besluit van de Vlaamse Regering dat uitvoering geeft aan voorliggend decreet.”

Artikelen 2.1.39 en 2.1.41

16. De gemachtigde heeft verklaard dat in de artikelen 2.1.39, § 1, en 2.1.41, § 1, eerste lid, van het ontwerp benevens van het indienen van een bezwaar, ook telkens melding moet worden gemaakt van het indienen van opmerkingen.

De betrokken bepalingen dienen in die zin te worden aangepast.

17. In de toelichting bij artikel 2.1.39 wordt gesteld dat het bezwaar dient “gemotiveerd” te zijn en dat de Vlaamse Regering in dat verband nadere regels kan vaststellen. In de tekst zelf van artikel 2.1.39 is daarvan evenwel geen sprake, wat moet worden verholpen. Vraag is bovendien of dit niet eveneens moet worden bepaald in artikel 2.1.41 van het ontwerp.

Artikel 2.1.42

18. Door de auditeur-verslaggever gevraagd of de landcommissie ook de ruil zelf kan wijzigen,⁹ heeft de gemachtigde het volgende geantwoord:

“Het is wel degelijk de bedoeling om ten gevolge de bezwaren eventueel de ruil te wijzigen. Dit zit immers vervat in ‘landcommissie wijzigt indien nodig, en de oppervlakte van de percelen.’ De toedeling of de ruil kan dus nog gewijzigd worden. Na vaststelling van de toedeling (artikel 2.1.43), kan de ruil niet meer gewijzigd worden.”

De tekst van artikel 2.1.42, § 1, van het ontwerp wordt best in die zin verduidelijkt.

Artikel 2.1.65

19. In de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening krijgt een gebied “een categorie of een subcategorie van gebiedsaanduidingen”. In artikel 2.1.65 van het ontwerp is er sprake van “bestemmingsgebied dat van kracht is in de ruimtelijke ordening” of “aangewezen is in het voorontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan” en van “gebiedsbestemming”. De terminologie die gehanteerd wordt in het ontwerp dient in overeenstemming te worden gebracht met deze die gebruikt wordt in de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

Artikel 2.2.1

20. Gelet op het bepaalde in de daaropvolgende artikelen, kan het in artikel 2.2.1, eerste lid, van het ontwerp volstaan te schrijven “Per provincie wordt een landcommissie opgericht”.

Artikel 3.2.1

21. Volgens de gemachtigde is het de bedoeling dat de programmacommissie samengesteld is uit vertegenwoordigers van sommige Vlaamse departementen en van de provincies en de gemeenten. Dit dient uitdrukkelijk in artikel 3.2.1 van het ontwerp te worden bepaald.

Artikel 3.3.9

22. In artikel 3.3.9, tweede lid, van het ontwerp dienen de woorden “behalve bij” te worden vervangen door de woorden “behalve voor”.

⁹ Vgl. met artikel 2.1.57, derde lid, en artikel 2.1.65, § 6, die in de mogelijke wijziging voorzien van respectievelijk het blok en het grondruilplan.

Artikel 7.1.3

23. In het ontworpen artikel 15/2 van het decreet van 16 juni 2006 ‘betreffende het oprichten van de Vlaamse Grondenbank en houdende wijziging van diverse bepalingen’ dient in het eerste lid het woord “in” te worden geschrapt voor de woorden “conform artikel 5”, en dienen in het tweede lid de woorden “, zoals de aktekosten en de vergoedingen” te worden geplaatst tussen de woorden “de onroerende goederen” en de woorden “, overeenkomstig de bepalingen van de overeenkomst”.

Slotopmerkingen

24. Het ontwerp dient nog aangevuld te worden met bepalingen die er toe strekken de huidige wetgeving inzake de landinrichting, in de plaats waarvan de voorliggende regeling komt, waar nodig op te heffen.

25. Het ontwerp voorziet niet in een specifieke regeling van inwerkingtreding. Volgens de gemachtigde is het aangewezen om het decreet in werking te laten treden op een door de Vlaamse Regering vastgestelde datum. Met dit voorstel kan worden ingestemd. Om evenwel te vermijden dat de delegatie aan de Vlaamse Regering op gespannen voet staat met het beginsel, bedoeld in artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’, volgens hetwelk decreten niet mag schorsen, noch vrijstelling van hun uitvoering mag verlenen, dient een uiterste datum te worden bepaald waarop het decreet in werking treedt indien de Vlaamse Regering zou nalaten binnen een redelijke termijn de datum van inwerkingtreding ervan vast te stellen.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Marleen VERSCHRAEGHEN

Marnix VAN DAMME